

Trupă XIV

Despre pînțele atotcîndut și tiran (lăcomii)

Despre poartă

① Avînd să vorbim despre pînțele, ne-am hotărît să vorbim înțeleptesc (să filosofăm) împotriva noastră, ca în toate celelalte. Căci m-aș minuna să se poată elibera cîmora de el înainte de a se sălăși în mormînt.

Obs Nu stărnă de noi ca sufletul să nu fie atacat și tulburat de toate gîndurile generale ale rătăcității. Dar atîrnă de noi să se mișcă și să se potrivească în noi. De aceea a spus sfîntul că va filozofa împotriva lui.

② Lacomia stomacului este fofornicia pântecelui.

Stomacul saturat strigă că e lipit.

Stomacul golituit și plinit de rădă, țipă că îi e foame.

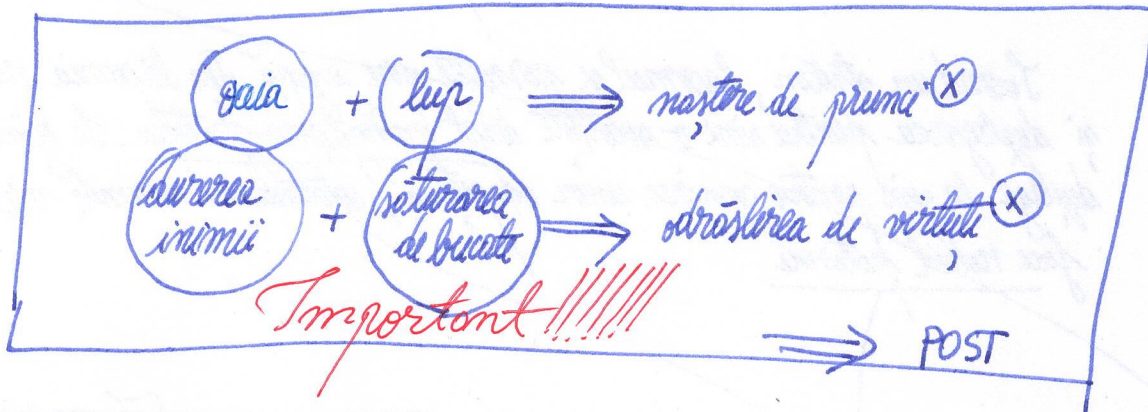
Lacomia pântecelui e bucatar isurit, mănâncă tot felul de mâncări gustoase.

† Antepându-se un camel, se deschide altul. Închizându-l pe acesta, se deschide un altul.

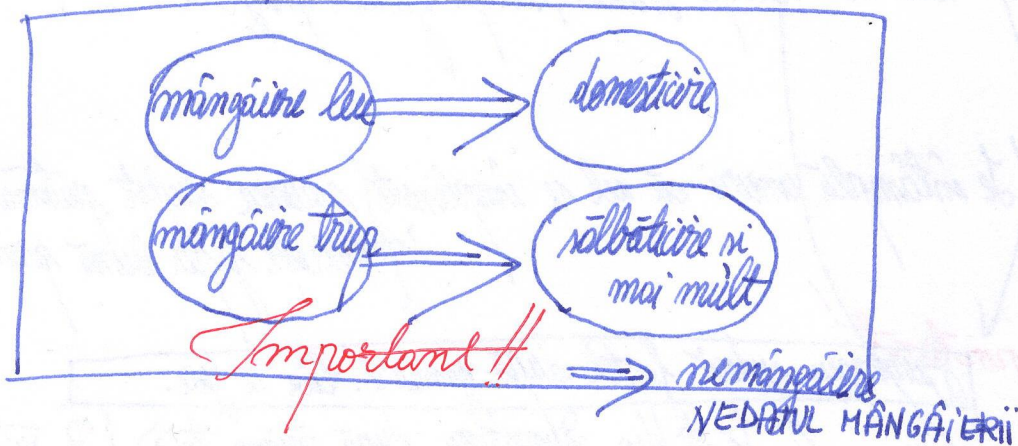
Lacomia pântecelui este o amăgire a ochilor, care înghițind puțin, dorește să te înghițită pe loc.

③ Saturarea de bucată este marcă curviei

Obs Precum oia nu se împreună cu lupul pentru naștere de pruni
asa mi saturarea inimii nu se împreună cu saturarea pentru odăslirea virtutii.



Cel ce mângâie pe leu îl domesticeste adeseori;
dar cel ce mângâie trupul îl salbaticește și mai mult.



Obs A lui Isaac: „Din patru lucruri se înmultesc curvia trupului”

- ① din somnul pe sălășele
 - ② din glume măsurate (de prost gust)
 - ③ din mănăcarea pe sălășele
 - ④ din împodobirea trupului
- Important!!!!

- ④ Le bucură iudeul de sâmbătă și de sărbătoare
Le bucură monahul lăcom de sâmbătă și de duminică.
Se gândește cu mult timp înainte de Paște și pregătește mâncările cu zece înainte.

Robul stomacului face planuri cu ce mâncări va ține praznicul
(pe când) Robul stomacului face planuri cu ce daruri duhovnicești și va îmbogăți

Losind un străin, lăcomul se pornește spre agapă din lăcomia pântecelui și dezlegarea pentru sine o socotește drept mângâierea fratelui. Se gândește să dezlege la vin pentru venirea unor oaspete și, rotund că asumeze virtutea, se face robul poterniei.

Obs Nu cu băuturi de vin trebuie prăznuite sărbătorile și cu înmăina mintii și cu carăția sufletului

Dacă el lăcom de bucate și băuturii de vin mai mult amănă pe înălțătătorul sărbătorii sau pe Hristos, sau pe sfântul prăznuire.

Obs "Se întâmplă uneori că el se împlineste porunca slujest poterniei și primicește fapta bună prin gânduri vicioase

Important! Dumnezeu judecă faptele după gânduri. Căci se zice:
"Lă-te lăa Dumnezeu după inima ta" (Ps. XIX, 4)

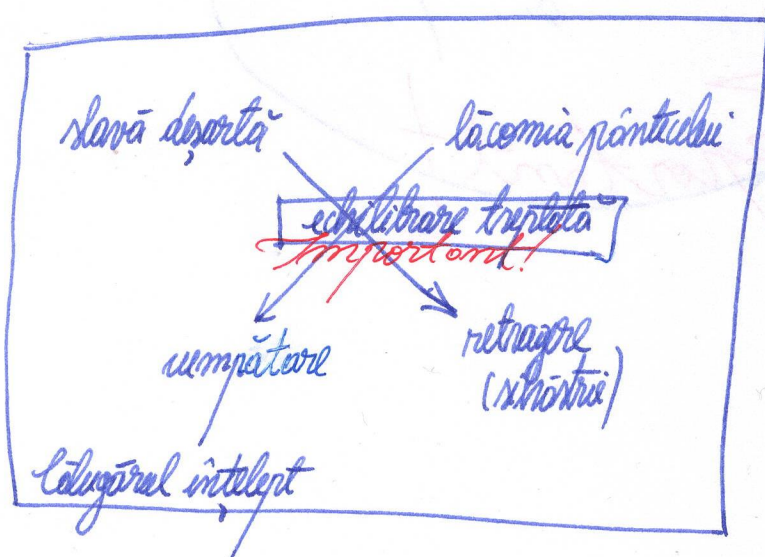
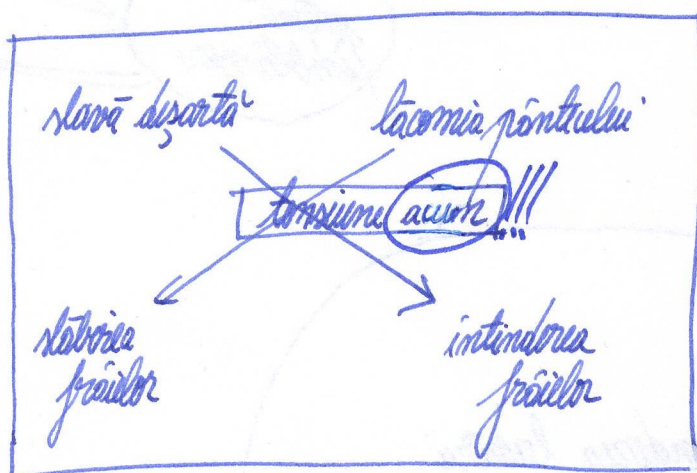
Obs "Le face băteii de joc a dracilor el se ia după porunca sa și vrea să legătură de la sine împotriva celor poruncite.

5

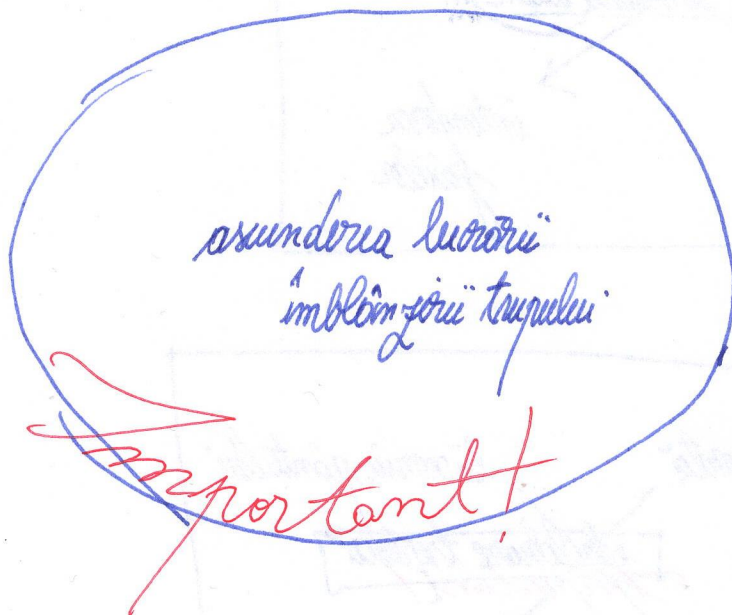
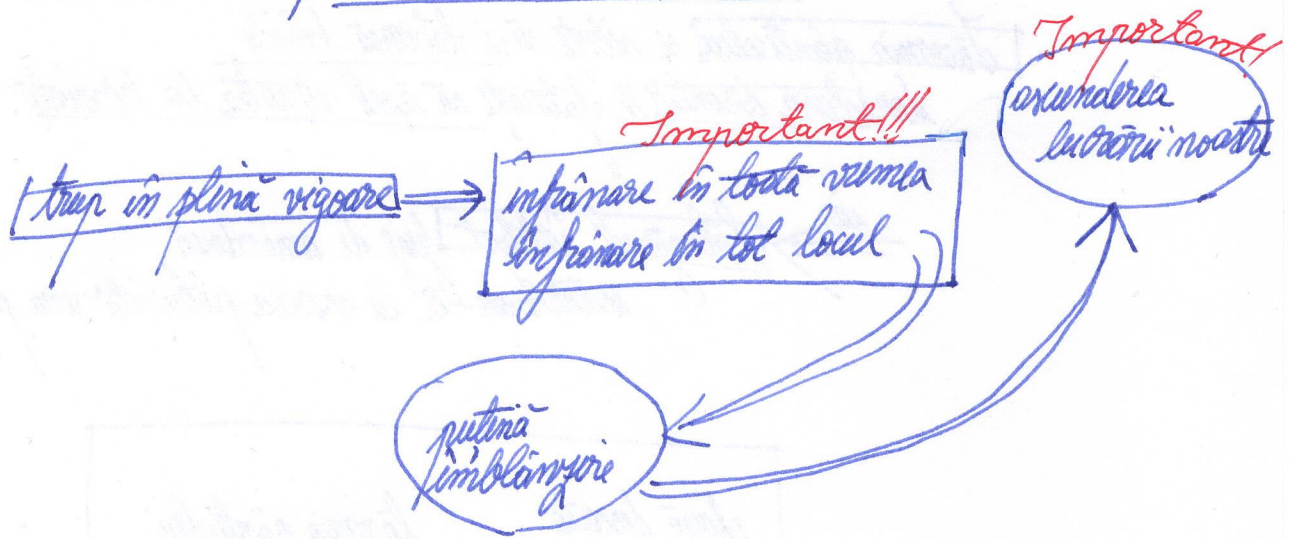
Slava desartă dușmănește adesea lăcomia pântecului
și între ele se încă o luptă pentru nemorocitul călugăr ca pentru un trob cumpărat.

Lăcomia pântecului se silește să-i robească fraiele,
dar slava desartă îl sfătuiește să ducă virtutea la biruință.

⇒ Călugărul inteligent fuge de amândouă,
reținându-le la vremea potrivită una prin cealaltă.



- ⑥ Când trupul ne este în plină vigoare, să tenem înfrînarea în toată vremea și în tot locul. Fără când acesta se îmbălbășește (ceea ce nu vrea să se întâmple înainte de moarte) să oxundem lucrarea noastră.



⑦ Am văzut preoți bătrâni; batjocoriți de draci, deslegând cu binecuvântare și pe tinerii nesupuși lor la opreți, de vin și de celelalte.

Obs Nu au dreptul preoții bătrâni să deslege de la vin și de la alte mâncări pe tinerii rape care sunt sub povățuirea lor.

Isaia: "Hângăvirea îi votămă numai pe tineri și pe cei dinvârșite și bătrâni!"
Important!

De sunt mortărise (ca bani), să-i deslegăm pe moșura. Dar de sunt nepăsători să nu ne îngrijim de binecuvântarea lor, și mai ales când sunt război de foc.

Obs Prin foc aici înțeleg furebintea trupescă

⑧ Virginitul de Dummeyu Evagrie a socotit că este mai înțelept decât cei înțelepți și în roștore, și în înțelegere. Dar a fost dat de gol, nemorocitul arătându-se mai fără de minte decât cei fără de minte nu numai în multe altele, ci și în acesta. Lăsa zice: Când sufletul poartă mâncarea fărâșită, se se strămtonă cu pămînt și apă. El a poruncit căva asemănător celui ce ar spune copilului să urce laolaltă scara pînă - un singur pas.

Important!

Obz Evagrie este calugărul originist condamnat de Sinodul I ecumenic. La el Origen, socotea și el lumina ca pricinuită de o cădere a sufletelor din plămînt spiriților, deci ca rea în esență. După el, trebuie să facem totul ca să ieșim cât mai repede din lume. În acest scop trebuie să dăm trînzărie pentru a-l face unedea docilă a dălușii, pentru a-l îndulcorii, și pentru a-l nimii.

Noi, răspunzînd porunca lui, zicim: De aceea, ne vom folosi de un mestesug împotriva acestei mult mestesugite patimi. Și data nu ne căstăm sub un hîrboi foarte greu sau nu ne amănîntă primejdia unor căderi, să tăiem întâi mîncările care îngroasă, pe urmă pe cele care ne oprind, peoi pe cele care ne fac plăcere.

Important!!!

renunțare treptată la mîncări:

- ① mîncările care îngroasă
- ② mîncările care ne oprind
- ③ mîncările care ne fac plăcere

- ⑨ De e cu putință, da pântecelui hrana care-l umple și e ușor de mistuit ca prin saturare și saturăm pofta lui, iar prin mistuire grabnică se ne izbăvim de oprindere ca de un lăși.

La cercetăm, și mâncările care fac vânturi, și vom afla ca ele mișcă și poftile.

Obs "Je xama a gîc: la fiirbinteala ne izbăvim ca de un lăși prin nesaturarea stomacului. Deci prin saturarea stomacului se produce fiirbinteala. Dar lipsa măsurată face mișcările măsurate.
Pe nebrănuirea din mîmbrie produce și la mișcări și fiirbinteali.

saturarea stomacului $\Rightarrow$ produce fiirbinteala
Important!

nesaturarea stomacului $\Rightarrow$ scapă mîmbrie de fiirbinteala
lipsa măsurată
lășitate de lăși *Important!!!!*

hrană care umple stomacul
hrană ușor de mistuit $\Rightarrow$ saturarea poftei
Important!!!!
mistuire grabnică (digerare rapidă)

de urmărit mâncările care fac vânturi
sunt mâncările care mișcă poftile
Important!!!!

izbăviri de fiirbinteală
scapare de oprindere
ca de un lăși

10) Păși de dracul care te sfătuiește să prelungi viața
Căci, roșind seara al nouălea al zilei următoare, ai călcat înșoala
celui dinaintea.

11) Alta este înfrângerea potrivită celor nevoințosi și
Alta este înfrângerea potrivită celor vinovați.

Cei dinaintea { au ca semn mișcarea trupului
voiesc să pășească pururea / înșoala minții }

Cei de al doilea { luptă pînă la moarte și pînă la sfîrșit împotriva lui
cu neîmpăcare și forță îndurătoare }

prin înfrîngerea și topirea sufletului, voiesc să câștige
îndurarea lui Dumnezeu

12

Celui deservărit, muguja în toate îi este timp de veselie
timp de mângâiere }

Celui ce se nevoiește timpul de veselie îi este timp de lucru }

Celui patimos, timpul de veselie îi este sărbătoarea sărbătorilor
prăznicul prăznicilor }

Ab Cel deservărit pentru că a învins patimile se afla în toate fără griji și nici în timpul veseliei nu se îngrijeste de ceva pentru vreo plăcere sau împătimită.

Cel ce se nevoiește luptă cu patimile și rocoțește timpul mângâiere (de mâncare) timp de luptă, pedepsind pofta și punându-i acestui măsuri și hotărâre.

Cel patimos, poftind pururea plăcerile, folosindu-se de timpul de prăznuire ca de un prilej oricare, se predă întreg plăcerilor, căci are în fiecare ceas să se bucare de acestea.

(13) În inima lacomilor se mișcă vire de mîncare.

În inima celor ce plîng se mișcă {vire de judecată}
{vire de chinuri}

(14) Important!
Stăpîneste-te pîntecului pînă nu te stăpînește el pe tine, și atunci
te vei înfrîna cu rușine. Cunoaște una pe spun că se au cîștigat în groapa
bucătărie.
Dar famenii rîmân neispîtiți de acesta. (Matei XIX, 12)

Des Famenii sunt cei de care a zis Domnul că s-au făcut pe ei însși
fameni pentru Împărăția lui Dumnezeu (Matei XIX, 12), dar se
înfrîmăză în chip otoluprînzător. Căci ceilalți nu se desosebesc
între ei, rîzînd în același potomi.

- 15) Ia facem mort pântecul cu gîndul sufletului (vesnic). Căci, auzind unu de acesta, și-au făcut moarte pînă la capăt mădușoarele și au murit de o moarte îndoită. { 1) o moarte este cea a înfrînării la culme }
{ 2) iar alta este moartea de la sfîrșitul vede pămîntului }

Ols

16

Mîntea celui înfrînat e templul Duhului Sfînt.

Mîntea celui lacom e locul corbilor

Important!!!!

Mîntea celui înfrînat e biserică Duhului Sfînt pentru că

nu mai depinde-se de cele care se îngustă

} o fac să nu se mai contemple în indefinitul ei }

⇒ poate vedea prin acest indefinit desfășurarea dumnezeiească

Important!!!!

Mîntea celui lacom e locul corbilor pentru că a murit ea rău, adică nu se mai vede pe sine

⇒ omul a devenit numai trup ce se descompune cu lumina vesnic stîmpt. Iar corbii zăbovesc pe unde sunt cadavre.

→ nu mai vede decît chipurile îngustate ale lucrurilor care pier adică idoli, definitul mărginit vizibil

Să iutăm, și vom afla că lăcomia prăvăluie toate suferințele noastre.

Important!!!!

16

Între postitorului se roagă cu trageu.

Între alui mînfînat e plin de chipuri (idoli) necurate.

Între pîntecului a uscat izvoarele.

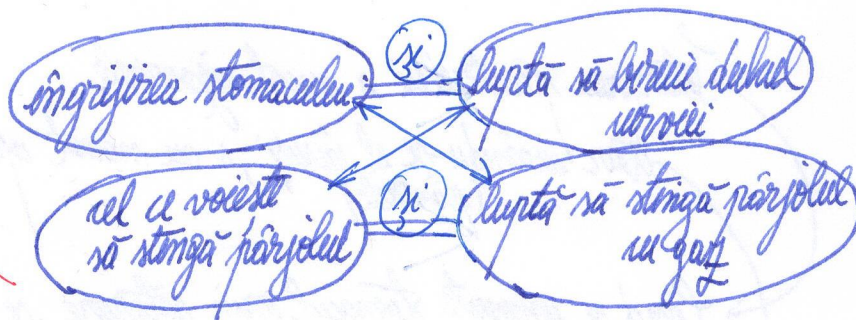
Dar uscîndu-se el însuși, s-au mîncat apele.
(pîntecul)

→ Cînd se umple stomacul prin sîturare, se uscă lacrimile

→ Dar cînd se uscă pîntecul prin înfîngere, se ivesc și ivesc
apele lacrimilor

- 17 Cel ce-și îngrijește stomacul său și lupta să biruie dăbul curvie
 este asemenea celui ce vrea să stingă pârjolul cu gaz.
 Când pântecul e strâmtorat, se românește inima
 Când pântecul e îngrijit se fudulește gândul

Important!!!



- 18 La rama la tine pe la seara întâi, pe zile (ora șase dimineața)
 și pe la cel doi mijloc, și pe la cel doi urmă înainte de mâncare, și vei afla
 din aceasta folosul postului.

Important!!!

Post

Dimineata gândul glăvădă și rătăcește
 Când vine seara al nouălea se domolește puțin
 Și la apusul soarelui se românește în totul

19

Ampruste-te pântecul și-ți vei închide (negreșit) gura.

Important!

Obs "Ingrajește-te cu bună știință și stăruiește cu osteneală în aceste ca prin ampruirea stomacului să se închidă gura, ca să nu mai sora gura, și să se deprindă cu vorbăria.

→ Limba prinde putere din multimea mâncărilor

Luptă-te cu limba și veghează asupra limbii
Cău de te vei osteni puțin, îndată te va ajuta și Domnul.

Important!

→ Burdufurile mei se vor umfla pentru a primi mai mult

(dar) Burdufurile desprăzuite nu vor primi stăt.

- 20) Cel ce silește stomacul (nă cuprindă mai mult) își lărgțește masele.
Cel ce lăpță cu stomacul își îngustează masele.
Important!

masele îngustându-se
nu mai e nevoie de multe mâncări

→ atunci vom ajunge postători din fire
Important!

- 21) De multe ori rețea pune capăt reței.

[Dar a urma faamea prin faame e greu și cu neputință.]

Important! Când te va boala stomacul, demolește-l prin osteneală.

Dacă nu e cu putință să fi demolat prin osteneală din cauza slăbiciunii
lăpță cu el prin privegheri

Boala de stomac → demolarea stomacului → *Important!* { 1 prin osteneală
2 prin privegheri }
Important!

22

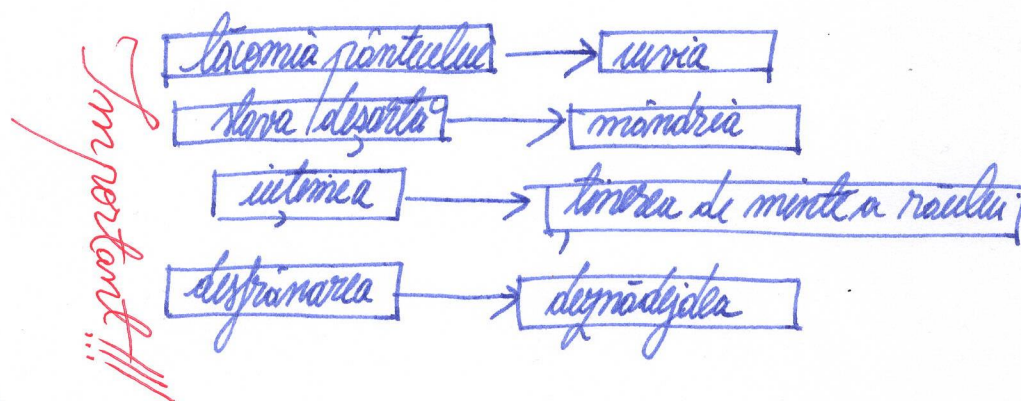
Important!
Când ți se îngreuează ochii, apucă-te de lucrul mâinilor.
Dar dacă nu-ți vine somnul, nu, te apuca de el.
Important!

⇒ Căci nu e în putință să-ți înfățișezi mintea și { lui Dumnezeu }
(și) amintirii
Important!!!
adică să slujești și { lui Dumnezeu }
(și) lucrului de mână
Important!!!

- (23) Cunoaște că de multe ori dracul se așază în stomac și nu lasă pe om să se întoarcă, chiar de ar mânca tot Egiptul și ar bea Nilul întreg. După mâncare pleacă ticălosul, și ni-l trimite pe cel al curvii, vestindu-i ce s-a întâmplat: "Ta-l, ia-l, gâ, turba-l!"

Obs

"Drac pe drac nu se scote. Dar cel al lăcomiei pântecului trimite după cel al curvii; cel al harului după cel al mândriei; cel al iutimii după cel al timorii de minte a răului; cel al desfrământării, după cel al deznădejdei și, simplu grăind, cei următori, după cu' dinainte."



Important!!!
~~Căci pântecul umplându-se nu va lăsa mult. Și acela, venind~~
~~gîmbeste (bratul curvii). Și legându-ne prin somn mâinile și picioarele~~
~~face apoi toate câte voiește, împingându-ne sufletul și trupul prin întinări~~
~~prin motucări~~
~~prin ugetări~~

E un lucru de mirare a vedea mintea neîmpunătoare întinată
Important!!! înconștientă de trup

(și)
 iarăși a vedea pe cel nematerial curvăt și subțiat prin lăc.

(24)

Dacă ai făgăduit lui Hristos să călătorești pe calea cea strâmtă și
plină de neajururi, strâmtoarează-ți stomacul. Căci de îngrijști stomacul
important ai călcat învoldile.

(25)

Gândește-te și ascultă pe cel ce zice:

Important!!!

"Ușa și lărgă este calea pântecului care duce la pierzare prin carne
și mulți sunt cei ce călătoresc pe ea.

(Și) Strâmtă e poarta și plină de neajururi calea pesterii care duce la
stărea neprăhărită. Și puțini sunt cei care intră în ea." (Matei VII, 13-14)

Obs Roagă-te să fii dintre cei puțini. Că rar e binele.
De aceea puțini sunt cei ce intră. Nu socotim că toți cei din chilie se vor mântui
buni și răi. Căci nu e așa. Căci mulți intră în viața lor virtuoasă, dar puțini
o pășimesc.

(26)

Căpetenia dracilor e Luceifer, care a căzut
Stăpânul patimilor e gâtlesul pântecului:
Important!!!

(27)

Important!!!
Lezând la masa cu bucate, adu-ți aminte de moarte.
Lezând la masa cu bucate, adu-ți aminte de judecată.

Se abia așa vei împiedica puterile patimilor.

Important!!!

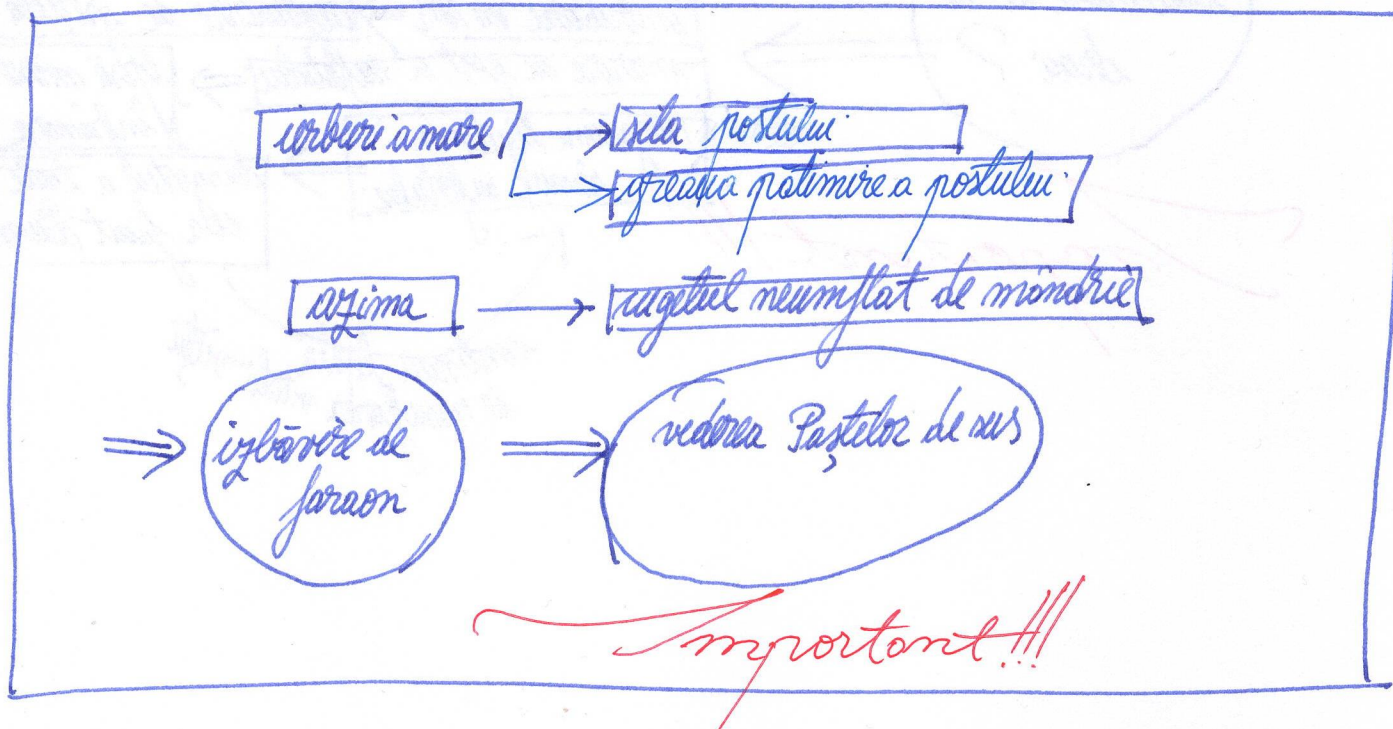
Bînd bautura nu înșela să-ți aduci aminte de otetul Stăpînului
Bînd bautura nu înșeta să-ți aduci aminte de fîrca Stăpînului:

Și negrușit sau te vei înfrîna
sau suspîndu-ți vei face cugetul mai smîrit

28 Nu te amăgi: (nu) te vei izbăvi de faraon }
(nu) vei vedea Paștele de sus }

de nu vei mânca mîncatul ierburilor amare și azima,
→ și să postului; și făcând pătimire a postului;

azima e sufletul neumflat de mîndrie

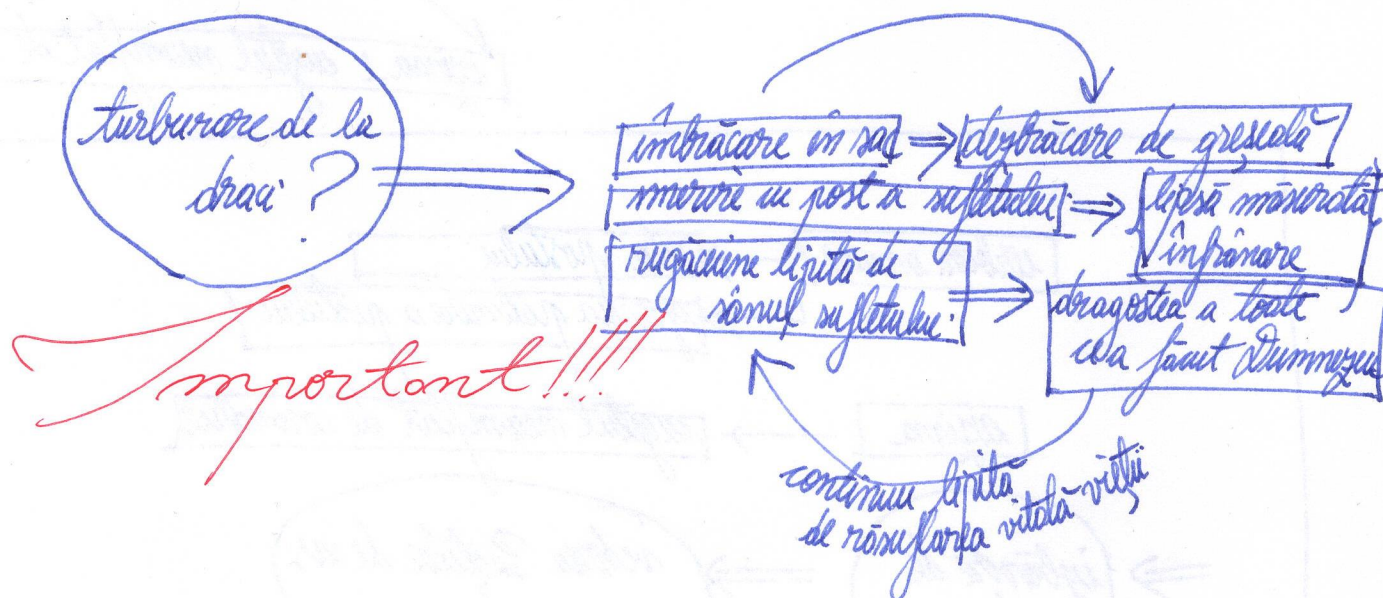


29

Să se lipească de răsufărarea la purvântul celui ce gise:

"Când mă turburau dracii, m-am îmbrăcat în sac
și am șmerit cu post sufletul meu;
și rugăciunea mea s-a lipit în sânul sufletului meu"

(Ps XXXIV, 12)



30 Postul e o slăbire a firii.

Alte e o slăbire a firii celei înguste { într-o viață robă prea tare
într-o viață robă, prea multor trebuințe materiale }

⇒ dar prin aceasta, forța e ridicată la trăirea firească în plinătatea puterilor spirituale pe care le primește de la Dumnezeu, prin care dulceața și trebuința celor materiale este coplesită.

Postul definitiv

Postul e o slăbire a firii și o tăiere în prajă a dulcătăi gâtului.

Postul e urmărirea aprinderii

Postul e alungarea gândurilor rele și eliberarea de vizi

Postul e urâtia rugăciunii

Postul e luminatorul sufletului (cătina sufletului)

Postul e porza minții

Postul e înmuierea în vârtosuri

Postul e ușa străngării inimii (inaputul conștientizării stării de greșală)

Postul e suspinul smorț

(mijlocul conștientizării stării de greșală
«A depărtării de starea neapăsată»)

Postul e zdrobirea veslei

(sfârșitul conștientizării stării de greșală
«Văsură primirii mângâierii»)

Postul e înțetarea multei vorburi

Postul e inaputul liniștii

Postul e străjorul asultării

vizi care ne roboră în plăceri trupesci înfricoare

inaputul

Postul e usurarea somnului

Postul e simetolia trupului

Postul e prăsimitorul neputinței

Postul e certarea păcatelor

Postul e urza raului

Postul e deșertarea raului

Obs De-ti vei stăpâni stomacul te vei rotăsi în răi.
De nu-ti vei stăpâni stomacul te-ai făcut mîncare
mortii.

De vei întorci duhul din tine prin stăpînire asupra stomacului
vei intra prin el în comunicare vie cu Dumnezeu
și te vei rotăsi în ambianța iubirii și puterii Lui,
atunci te va ține prin dialogul între tine și El,
vesnic viu și fericit.

Altfel, vei fi stăpînit vesnic de un trup biruit de patimi
și lipsit de lumina duhului umplut de Dumnezeu
sau în comunicare/dialogic cu Dumnezeu

31) Să întrebăm și pe aceasta, mai bine gis mai înainte de tot, pe această întăritătoare a rețelor care ne războiesc, ura patimilor, iadrea lui Adam, purgarea lui Eran, nimicirea israelitilor, rușinea lui Noe, vîngătoarea Semorei, rușinatoarea lui Lot, pe nimicitoarea fiilor lui Eli, pe calauzitoarea întinătorilor, de unde se naște și care sunt nepotii ei, cine este cel ce o îndrăgostește pe ea și cine cel ce o nimicește cu desăvîrșire? ?

"Spune nouă, o, tirană a tuturor muritorilor, care ai cumpărat pe toți cu aurul nepăsătoriei: de unde ai câștigat intrarea în noi? Și ce ai năvrit după ce ai intrat? Și care e ierirea ta din noi sau izbăvirea noastră de tine?" Tar ea, plîngîndu-se de ocărări și fierbînd de mînie și pormind în chip tiranic și sălbatic împotriva noastră, ne răspunde: „De ce mă împrescați cu oări voi, cei ce-mi sunteți pupuși? Cum vă sîrguiți să vă despărțiți de mine? Că și eu am fost legată de firea voastră. Ura mea e continuul bucatelor, pricina nesăturării este obsinuinta, temerul patimii mele este obiceiul vostru care mi-a luat înainte, neștințea sufletului și neaducerea-aminte de moarte.

→ Obs "Cel ce hrănește în sine obsinuinta e ca omul care hrănește focul. Căci mîsură puterii amăndușora stă în materie". Cel ce hrănește obsinuinta caimii pînțelei hrănește focul care consumă și omoară duhul, care e libertate și viață fără de sfîrșit în comunicare cu Dumnezeu. Acela se face rebel repetitiei nelibere a unor legi înfrîngere care-l stăpînesc și deși al morții duhului, care prin libertate e moras mai și dea are și putere, și motor să fi vermi viu. Chiar prin modul nostru rale obsinuinta corată că e puterea repetitiei nelibere, care omoară duhul.

"Obsinuinta de va cere o dată și correa ei va fi respinsă, a doua oară o vei afla mai slabă. Dar de-și va îndeplini correa ei o dată, a doua oară o vei afla mai puternică împotriva ta. În tot lucrul să rămîni în tine această înșelăciune. Căci e mai bun ajutorul ce-l ai pîzindu-te decît ajutorul din lucruri."

Si de ardeți să aflați de la mine numele nepotilor mei? Si voi număra și voi
în mulți mai mult decât nisipul mării. Totuși, asultați pe cei întâi născuți ai mei și pe
cei mai iubiți, asultați cum se numesc: [fiul meu cel întâi născut este suitorul corpului
al doilea după el este cel al învârtosării inimii], [al treilea este semnul]

apoi din ei pornește }
o mare de gânduri }
valori de înținacuni }
adese de neașteptate, nestiute și neguite }

Obs " Precum marea tulburată ridică valuri, iar acesta suspină vâsl, așa
furtuna gândurilor ridicând înținacuni suspină sufletul și-l trimite
în adâncul pierzaniei

În patimile născute de lăcomia pântecului meu în oricare altă apar, secesiv, nemămurat
gânduri mardare, care suspină sufletul în ele, încât nu se mai vede. Cel frământat de de
nu mai ști de cine va propriu-zis, de vâlcarea ei, de deschiderea ei responsabilă spre infinitul
Dumnezeiesc și spre păsări. El nu mai trăiește antîpat viața, adică a dialogului
cu Dumnezeu, lărgimea ei în infinitul Lui, și spasmodic, îngust și altfel în chip breator
în fiecare gând.

Fiicele mele: [lenea], [vorba multă], [îndrăgnea], [mănuirea răului], [glumele], [împotrivirea
în ură], [grumazul teapăn], [măimțarea], [robia], [fala], [cutozamla], [lubrea de piosabă] cărora
le urmează [rugăciunea întinată] și [gândurile împrăștiate], dar adeseori și [memorocri
dezmădădute și meșteșole], cărora le urmează, iarăși, [dezmădădute] cea mai completă dintre toate.

Pe mine mă războiește, dar nu mă biruiește [amintirea păcatelor], mă dusmănește
[gândul morții]. Dar nimic nu mă desfrîntă cu totul din oameni. El se a dobândit
pe înțînătorul și reaga Arestuă împotriva mea. Și Aresta, înduplecat, nu mă lasă să lucrez
în chip rodnic. Dar cei ce nu L-au gustat pe Aresta cer să se îndulcească numai de
dulceata mea. Pe aceasta o biruiește [Barbata]. Și el se a biruit-o e vădit să se grăbește spre
nepătimire și spre neprimăria cea deplină.